

VIT TAKA IKKI HÆDD FYRI BARNSBURÐ

Sosialu skipanirnar, sum skulu hjálpa fólki, ið gerast
arbeiðsleys ella við barn, megna ikki at lofta kvinnum, sum eru
við barn, tá tær flyta heim ella eiga fyrsta árið eftir

DANJAL AV RANA

Ein av stóru avbjóðingun-
um í samband við fólka-
talsframskrivingarnar
hefur verið, at talið á
kvinnum í barnsburðaraldri hevur
verið lutfalsliga lítið í mun til
restina av fólkinum. Hetta ávirkar
sjálvandi føðitalið í Føroyum
eisini, og meðan fólkatálið í Fø-
royum í lýtuni veksur, so siga fram-
søgnirnar framvegis, at fólkatálið
fer at minka nógv í framtíðini.

Ilt er at síggja, at land og
kommunur taka ítøkilig tøk fyri
at draga hesar kvinnurnar aftur
til Føroya og avbjóðingarnar eru
mangar hjá teimum, sum velja at
flyta til Føroya.

Ein teirra er 32 ára gamla
Marita Gunnarstein Nielsen, sum
eftir lokna útbúgving í 2014 flutti
heim til Føroya aftur.

– Tað var fyrst og fremst mað-
urin, sum ynskti, at vit skuldu flyta
heim til Føroya. Eg var við barn og
hevði einki ímóti at vera verandi
í Danmark undir barslistíðini og
síðani finna mær eitt starv niðri.
Hann ynskti tó at sleppa heim og
sjálvandi var tað lokkandi at flyta
nærri familjuni, nú eitt barn var á
veg, sigur hon.

Børnini komu ov tætt

Av tí at hon var við barn, fór
Marita Gunnarstein Nielsen í
barnsburðarfarloyvi beinanvegin.
Har fekk hon eitt ávíst mánaðarligt
útgjald, men av tí, at hon ikki hevði

Marita Gunnarstein Nielsen

búð í Føroyum seinastu árinu og
tí onga skrásetta inntøku hevði
havt, var upphæddin ikki tann

stóra. Hetta var eisini áðrenn
nýggja avtalan millum a-kassan
og ALS kom í lag, so heldur ikki í

arbeiðsloysisskipanini vóru nakrir
pengar at heinta.

– Tað var ómetaliga strævið og

hetta vísir, hvussu illa skipanin er
løgð til rættis fyri at draga kvinnur
við børnum aftur til Føroya.
Skipanin tekur ikki hædd fyri, at
kvinnur eiga børn og tí verða tær
ótilvitað revsaðar figgjarliga, sigur
hon.

Útbúgvinn sum miðnámskúla-
lærari í enskum eru starvsmøgu-
leikarnir avmarkaðir og gerast ikki
betri av, at Marita Gunnarstein
Nielsen býr í Suðuroy. Stutt eftir,
at barnsburðarfarloyvi er liðugt,
gerst hon aftur við barn.

– Eg søkti fleiri stórv hesa tíð-
ina, men eg fekk einki. Eg boð-
aði eisini frá, at hóast eg var við
barn, so var eg fús at stytta um
barnsburðarfarloyvi eftir barns-
burðin, fyri at sleppa til arbeiðis.
Kortini var einki starv til mín,
sigur hon.

Marita Gunnarstein Nielsen
heldur ikki, at Arbeðsloysis-
skipanin var til stórvægis hjálp
hesa tíðina.

– Har fekk eg greið boð, um at
eg mátti søkja starv allastaðni í
landinum og flyta, um tað gjørdist
neyðugt. Hvagar skuldi eg flutt við
einum smábarni? Ein av fremstu
orsøkunum til, at vit valdu at flyta
til Føroya, var fyri at vera nær
familjuni, og hon býr her suðuri.
Hvør loysn er tað at flyta í eina
dýra íbúð í Havn, senda barnið á
stovn átta tímar um dagin og so
sita einsamøll heima við barninum
restina av degnum, tí maðurin
arbeiðir 12 tímar um dagin?